

“Return unto Me ... That I May Heal You”

By Elder S. Mark Palmer
Of the Presidency of the Seventy

‘Wilt u nu niet tot Mij terugkeren [...] opdat Ik u kan genezen?’

Ouderling S. Mark Palmer
van het Presidium der Zeventig

April 2025 general conference

*There is rejoicing in heaven over those who return.
It is not too late for you to come back.*

We once lived in a home surrounded by majestic trees. Next to the entrance was a beautiful willow tree. One sad night a mighty storm blew, and the willow came crashing down. It lay on the ground with its roots pulled out and was a sorry sight.

I was ready to rev up the chainsaw and cut the tree up for firewood when our neighbour came running out to stop me. He chastised me for giving up on the tree, and he emphatically urged us not to get rid of it. He then pointed to one root still in the ground and said that if we propped the tree up, cut off its branches, and nourished it, the roots would take hold once again.

I was sceptical and doubted how a tree so obviously fallen and in trouble could possibly survive and come back to life. I reasoned that even if it did begin growing again, it would surely not survive the next storm. But knowing our neighbour believed the tree still had a future, we went along with the plan.

And the result? After some time, we saw signs of life as the tree began to take root. Now, 12 years later, the tree is vibrant and full of life, with strong roots, and once again contributing to the beauty of the landscape.

While I meet Saints around the world, I am reminded of this willow tree and how there is hope even when all seems lost. Some once had testimonies of the gospel that were strong and vibrant like the willow. Then, for uniquely personal reasons, those testimonies became weakened,

*Er is vreugde in de hemel over hen die terugkeren.
Het is niet te laat om terug te komen.*

We woonden eens in een huis dat omringd werd door majestueuze bomen. Er stond een prachtige wilg bij de oprit. Op een ongelukkige nacht was er een heftige storm, en de wilg viel om. Hij lag daar met zijn wortels uit de grond getrokken. Het was een droevig gezicht.

Ik stond op het punt om de boom met een kettingzaag voor brandhout in stukken te zagen toen onze buurman kwam aanrennen om me tegen te houden. Hij wees me terecht omdat ik de hoop voor die boom had opgegeven en drong er bij ons op aan om de boom niet weg te halen. Hij wees vervolgens op een wortel die nog in de grond zat. Als we de boom ondersteunden, de takken eraf zaagden en hem verzorgden, zouden de wortels zich volgens hem weer vastzetten.

Ik was sceptisch en betwijfelde dat een boom die zo duidelijk omgevallen was, het zou kunnen redden en weer tot leven komen. Ik beredeneerde dat hij, zelfs als hij weer zou groeien, de volgende storm vast niet zou overleven. Maar aangezien onze buurman geloofde dat die boom nog een toekomst had, gingen we mee in het plan.

En het resultaat? Na een tijdje zagen we tekenen van leven toen de boom zich steviger wortelde. Nu, twaalf jaar later, is de boom vol leven met sterke wortels en draagt hij weer bij aan de schoonheid van het landschap.

Als ik met heiligen over de hele wereld praat, moet ik aan die wilg denken en dat er, zelfs als alles verloren lijkt, nog hoop is. Sommigen hadden ooit een sterk getuigenis van het evangelie, vol leven, net als de wilg. Vervolgens raakte dat getuigenis om unieke persoonlijke redenen ver-

leading to a loss of faith. Others hang on with the slimmest of roots tapping into gospel soil.

Yet again and again, I am inspired by the stories of so many who have chosen to renew their discipleship and come back to their Church home. Rather than discarding their faith and belief like worthless firewood, instead they have responded to spiritual promptings and loving invitations to return.

I attended a stake conference in Korea where a returning member shared: “I thank the brothers for their willingness to accept my lack of faith and my weakness, for reaching out to me, and for the members who are always so kind to me. I still have a lot of friends around me who are less active. It’s funny, but they tell each other to go back to the Church to get their faith back. I think maybe they are all longing for faith.”

To all who are longing for faith, we invite you to come back. I promise your faith can be strengthened as you once again worship with the Saints.

A former missionary from Africa wrote a senior Church leader, apologising and seeking forgiveness for being offended by his teachings about a certain cultural tradition, which then led him to leave the Church. He humbly expressed: “Sadly, the fact that I took offense 15 years ago has made me pay an extremely heavy price. I lost so much—much more than I ever imagined. I am deeply embarrassed by the harm I may have caused along the way, but above all else I am pleased that I have found my way back.”

To all who recognise what you have lost, we invite you to come back so you can once again taste the joyous fruit of the gospel.

A sister in the United States was gone from the Church for many years. Her story of coming back includes powerful lessons for parents and family members who anguish over loved ones who step away. She wrote:

“I could list a myriad of reasons for why I walked away from the Church, the gospel, and in a way, my family. But they really don’t matter. I didn’t make one big decision to leave the Church—I probably made a thousand choices. But one thing I have always known is that my

zwakt, waardoor ze hun geloof verloren. Anderen houden zich vast aan de dunst mogelijke wortel die nog in evangeliegrond vastzit.

Maar ik ben telkens weer geïnspireerd door de vele mensen die ervoor hebben gekozen om hun discipleschap te hernieuwen en terug te keren naar hun thuis in de kerk. In plaats van hun geloof weg te doen als waardeloos brandhout, gaven ze gehoor aan geestelijke ingevingen en liefdevolle uitnodigingen om terug te keren.

Ik woonde eens een ringconferentie in Zuid-Korea bij waar een terugkerend lid zei: ‘Ik ben dankbaar voor de broeders die bereid waren om mijn gebrek aan geloof en mijn zwakheid te accepteren en me de hand te reiken, en voor de leden die me altijd vriendelijk behandelen. Ik heb nog steeds veel vrienden om me heen die minderactief zijn. Grappig genoeg moedigen ze elkaar aan om weer naar de kerk te gaan en hun geloof terug te krijgen. Ik vermoed dat ze allemaal naar geloof verlangen.’

Ieder van jullie die naar geloof verlangt: we nodigen je uit om terug te komen. Ik beloof je dat je geloof versterkt kan worden door weer samen met de heiligen te aanbidden.

Een voormalig zendeling uit Afrika schreef naar een hoge kerkleider om zich te verontschuldigen en vergeving te vragen omdat hij aanstoot had genomen aan zijn leringen over een bepaalde culturele traditie, waardoor hij de kerk had verlaten. Hij zei nederig: ‘Helaas heb ik, door vijftien jaar geleden aanstoot te nemen, een heel zware prijs moeten betalen. Ik heb zoveel verloren—meer dan ik ooit voor mogelijk had gehouden. Ik schaam me diep voor de schade die ik gaandeweg heb aangericht, maar ik ben vooral blij dat ik weer terug ben.’

Ieder van jullie die erkent wat je hebt verloren: we nodigen je uit om terug te komen en weer de vreugdevolle vruchten van het evangelie te proeven.

Een zuster uit de Verenigde Staten was jarenlang afgedwaald van de kerk. Het verhaal van haar terugkeer bevat een krachtige les voor ouders en familieleden die zich zorgen maken over een minderactieve dierbare. Ze schreef:

‘Ik kan talloze redenen noemen waarom ik afstand nam van de kerk, het evangelie en, in zekere zin, mijn familie. Maar die maken niet zoveel uit. Het was niet één groot besluit om de kerk te verlaten – het waren eerder duizend kleine keuzes. Maar ik heb altijd geweten dat mijn

parents did make one big decision, and they stuck to it. They decided to love me.

“I couldn’t possibly know how many tears have been shed, how many sleepless nights, nor how many heartfelt pleading words of prayer have been uttered on my behalf. They didn’t call me out on my sins; rather, they called out to me in my sinfulness. They didn’t make me feel unwelcome in their home and at family gatherings; any of those feelings were of my own doing. Instead, they continued to welcome me. They must have seen my light dim over time. But they knew that the person I was back then was just a shadow of who I was yet to become.

“Just as my path away from the Church was complex, so was my way back. But one thing that was not hard about coming back was the feeling of being back home where I belong.”

My message today is especially to all who once felt the Spirit but question whether there is a way back or a place for you in the restored Church of Jesus Christ. It is also for any who are barely hanging on or who are tempted to step away.

This message is not a challenge, and it is not a condemnation. It is an invitation, extended with love and a sincere desire to welcome you back to your spiritual home.

I have prayed that you will feel the witness of the Holy Ghost as you now hear this loving invitation and magnificent promise from our Saviour, Jesus Christ:

“Will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?”

Every week many are responding to the Saviour’s invitation by returning to discipleship and Church activity, quietly and humbly seeking the healing that Jesus promises. And contrary to narratives which sometimes circulate, record numbers of our young people are choosing to stay strong and to grow their faith in Jesus Christ.

When some of Jesus’s followers in Capernaum found His teachings hard and chose to leave, He turned to His Apostles and asked, “Will ye also go away?”

This is the question we each must answer as we face our individual times of testing. Peter’s response to Jesus is timeless and resounding: “To

ouders wél één groot besluit hadden genomen en zich eraan hebben gehouden. Ze besloten mij lief te hebben.

‘Ik zal nooit weten hoeveel tranen ze hebben gelaten, hoeveel slapeloze nachten ze hebben gehad, of hoeveel oprechte smeekbeden ze voor mij hebben uitgesproken. Ze wezen mij niet op mijn zonden, maar reikten me de hand in mijn zondige leven. Ze deden niets waardoor ik me bij hun thuis of bij familiebijeenkomsten ongewenst voelde. Die gevoelens veroorzaakte ik zelf. Hun deur stond juist altijd voor mij open. Ze zagen vast mijn licht in de loop van de tijd minder stralen. Maar ze wisten dat de persoon die ik toen was, slechts een schaduw was van wie ik kon worden.

‘Mijn weg terug naar de kerk was ingewikkeld, net zoals mijn weg de kerk uit. Maar wat niet moeilijk was aan terugkeren, was het gevoel dat ik terug was waar ik thuishoorde.’

Mijn boodschap is gericht aan allen die ooit de Geest hebben gevoeld maar zich nu afvragen of er wel een weg terug of een plek voor hen in de herstelde Kerk van Jezus Christus is. Ik richt me ook tot hen die het nog maar amper volhouden of in de verleiding zijn om de kerk te verlaten.

Deze boodschap is geen uitdaging en ook geen veroordeling, maar een uitnodiging, gegeven met liefde en een oprecht verlangen om je weer welkom te heten in je geestelijke thuis.

Ik heb gebeden dat je de Heilige Geest tot je mag voelen getuigen terwijl je deze liefdevolle uitnodiging en grootse belofte van onze Heiland Jezus Christus hoort:

‘Wilt u nu niet tot Mij terugkeren, en u van uw zonden bekeren tot inkeer komen, opdat Ik u kan genezen?’

Elke week gaan velen op de uitnodiging van de Heiland in door terug te keren naar hun discipleschap en activiteit in de kerk, stil en nederig op zoek naar de genezing die Jezus belooft. En in tegenstelling tot verhalen die soms de ronde doen, kiest een recordaantal van onze jonge mensen ervoor om sterk te blijven en hun geloof in Jezus Christus te laten groeien.

Toen enkele volgelingen van Jezus in Capernaüm zijn leerstellingen lastig vonden en besloten Hem te verlaten, keerde Hij Zich tot zijn apostelen en vroeg: ‘Wilt u ook niet weggaan?’

Deze vraag moet ieder van ons beantwoorden als we persoonlijk op de proef worden gesteld. Petrus’ antwoord aan Jezus is tijdloos en

whom shall we go? thou hast the words of eternal life.”

So as you consider the Saviour’s invitation to return unto Him, what might you learn from the story of the willow tree?

The journey back is often not easy or comfortable, but it is worth it. When our willow was stood back up, all its branches were cut away. It was not pretty. We too may feel vulnerable as we discard old ways and are stripped of pride. Focus on your faith on Jesus Christ and His gospel—the trunk and the roots—will give you the hope and the courage to take that first step back.

It took many years for our willow to regain its former strength and beauty. Now it is even stronger and more beautiful than before. Be patient as your faith and testimony also grow. This includes not taking offense at thoughtless comments like “Where have you been all these years?”

The willow would never have survived without constant care and nourishment. You will nourish your faith and your testimony as you feast at the sacrament table each week and as you worship in the house of the Lord.

Just as the willow needed sunshine for its branches and leaves to grow again, so your testimony will grow as you stay sensitive to the feelings and the witness of the Spirit. Learn from Amulek, who described his time as a less-active member by saying, “I was called many times and I would not hear.”

My neighbour knew what the willow could once again become. So too the Lord knows your divine potential and what your faith and your testimony can become. He will never give up on you. Through the Atonement of Jesus Christ, all that is broken can be healed.

I witness that there is rejoicing in heaven over those who return. You are needed, and you are loved. I testify that Jesus Christ is our Saviour and that He blesses all who return unto Him with greater peace and with great joy. His arms of mercy are not folded but are open and extended to you. It is not too late for you to come back. With all the love in our hearts, we welcome you home. In the name of Jesus Christ, amen.

duidelijk: ‘Heere, naar wie zullen wij heen gaan? U hebt woorden van eeuwig leven.’

Dus terwijl je nadenkt over de uitnodiging van de Heiland om tot Hem terug te keren, wat zou je uit het verhaal van de wilg kunnen leren?

De weg terug is vaak niet makkelijk of aangenaam, maar wel de moeite waard. Toen we onze wilg weer overeind zetten, werden al zijn takken afgezaagd. Dat was niet mooi. Wij kunnen ons ook kwetsbaar voelen als we oude gewoonten laten varen en van trots worden ontdaan. Je geloof op Jezus Christus en zijn evangelie richten – de stam en de wortels – zal je de hoop en moed geven om de eerste stap terug te zetten.

Het duurde jaren voordat onze wilg zijn oude kracht en schoonheid weer terug had. Nu is hij nog sterker en mooier dan voorheen. Heb geduld terwijl jouw geloof en getuigenis ook groeien. Dat houdt ook in dat je geen aanstoot neemt aan ondoordachte opmerkingen als: ‘Waar ben jij al die jaren geweest?’

De wilg zou het niet hebben overleefd zonder constante zorg en voeding. Je voedt je geloof en je getuigenis door elke week van het avondmaal te nemen en de Heer in zijn huis te aanbidden.

Net zoals de wilg zonneschijn nodig had om zijn takken en bladeren weer te laten groeien, zal jouw getuigenis ook groeien als je openstaat voor de gevoelens en het getuigenis van de Geest. Leer van Amulek, die zijn tijd als minderactief lid als volgt beschreef: ‘Ik werd menigmaal geroepen, maar wilde niet luisteren.’

Mijn buurman wist wat de wilg weer kon worden. Zo kent de Heer ook jouw goddelijke potentieel en wat jouw geloof en getuigenis kunnen worden. Hij zal je nooit afschrijven. Dankzij de verzoening van Jezus Christus kan alles wat gebroken is, geheeld worden.

Ik getuig dat er vreugde in de hemel is over hen die terugkeren. Je bent nodig en je bent geliefd. Ik getuig dat Jezus Christus onze Heiland is en dat Hij iedereen die tot Hem terugkeert met meer vrede en grote vreugde zegent. Zijn armen van barmhartigheid zijn niet afwerend, maar uitnodigend en naar jou uitgestrekt. Het is niet te laat om terug te komen. Met al de liefde in ons hart, welkom thuis. In de naam van Jezus Christus. Amen.